

Presentació llibre "Cel Ras".
Dilluns 12març07
20 h. Centre de Congressos Ciutat d'Elx

Apreciats amics i amigues, bona vesprada.

És una gran satisfacció saludar-vos i donar-vos la benvinguda en aquest acte de presentació del llibre "CEL RAS", editat per l'Institut Municipal de Cultura de l'Ajuntament d'Elx en la seua col·lecció "Temes d'Elx".

CEL RAS fou finalista dels Premis de Narrativa "Ciutat d'Elx" l'any 2004, i el Jurat racomanà la publicació del text a la vista de la seua gran qualitat literària.

Maite Coves i Vicent Soler ens mostren, a través dels ulls dels germans **Andreu i Maria**, dos xiquets-jòvens il·licitans de finals del segle XIX i començaments del segle XX, com era la vida a la nostra ciutat en aquell temps.

A la nostra ciutat i també a la nostra societat del moment, perquè a través dels viatges que els dos germans han de fer a Castelló, Tortosa, París, Orà... causats per diverses circumstàncies –guerra, pobresa, falta de treball- ens apropem a una realitat que en aquell moment es mostrava ben convulsa, plena d'aconteixements i de penúries, quan anar a l'escola era un desig ben difícil d'aconseguir i desplaçar-se a Alacant en el ferrocarril que havien inaugurat feia només quinze anys, un somni impossible, però, en definitiva, on es respirava l'esperança d'un canvi global i la possibilitat d'abastar una millor qualitat de vida i un accés lliure a la cultura, l'educació i el treball.

És curiós que els autors hagen destriat un temps de transició que ha estat molt important per a la nostra ciutat. En aquell moment bufava un temps de canvi molt poderós. La comunitat majoritàriament agrària, on quatre de cada cinc persones eren analfabetes i tancada en sí mateixa que era Elx no es va sustraure, tot el contrari, als vents de modernització que caracteritzaven l'època.

La indústria manufacturera de l'espardenya representava l'entrada en eixe procés de modernització, el telèfon començà a estendre les comunicacions des de l'any 1904 i encara es recordava l'impacte que suposà l'electricitat a Elx, que arribà l'any 1890.

Els 27000 il·licitans de l'any 1900 assistien a l'inici d'un canvi molt seriós de creixement econòmic i demogràfic. Així, d'una economia dependent exclusivament de l'agricultura tradicional s'estava passant a una incipient indústria de l'espardenya que posteriorment, amb l'impuls industrial modern que començava a viure Elx, donaria lloc a la fabricació de calçat de qualitat i al teixit industrial que hui coneixem.

Al mateix temps, començava a fer-se realitat una aportació humana important procedent de tota Espanya, sobretot de les comunitats pròximes com Múrcia, Albacete i les comarques del Baix Segura, que responia a la demanda de treball que Elx començava a llançara tota Espanya.

Tot este temps de canvis, d'esperances, ve reflectit amb delicadesa, amb tendresa diria jo, en el llibre que hui presentem.

En este CEL RAS que ens fan arribar **Maite Coves i Vicent Soler** s'entremesclen històries imaginades i reals, que les generacions que ens han precedit podrien haver viscut perfectament; apareixen personatges imaginaris però també reals com ara **Josep Joaquim Landerer**, l'astrònom valencià que tant va tenir a veure amb l'elecció d'Elx com a base de l'aplec de científics europeus desplaçats a Elx per a observar millor l'eclipsi total de sol de l'any 1900, a qui l'Ajuntament ha dedicat un carrer arreplegant la petició de l'Institut d'Estudis Comarcals del Baix Vinalopó i que tan bé coneix **Vicent Soler**, que ja féu un llibre sobre aquest fenòmen l'any 2000.

També apareixen altres personatges reals com **Àngel Llorca** (mestre vinculat a la "Institució Lliure d'Ensenyament" que desenrotllà una tasca educativa molt significativa entre els anys 1889 i 1907) o **José María López Campello**, metge i redactor en cap del setmanari republicà "El Pueblo de Elche", que tingueren força influència en la societat del moment. I altres més igualment importants, **Alfred Llopis**, **Teodor Llorente**, etc. són personatges d'aquesta novel·la de ficció però, alhora, tan real.

Ja, després de donar la més càlida enhorabona i felicitació als autors per haver donat forma a un llibre tan suggeridor, us deixe amb **Teresa Pascual**, professora de l'Institut Sixto Marco que presentarà l'obra i amb els autors perquè ens facen arribar tot el que volien transmetre-nos a l'hora d'escriure este CEL RAS que, des d'ara, s'ha convertit en una eina important per a ajudar-nos a exercir la nostra imaginació i, també, per a la recuperació de la nostra memòria col·lectiva.

Moltes gràcies a tots.

Diego Maciá Antón.